

***Başlangıçta Tanrı
göğü ve yeri
yarattı.
YARATILIŞ 1:1***

BÜTÜN YARATILIŞIN BAŞLANGICI

Zamanın başlangıcından önce yüksek ağaçlar, heybetli dağlar ya da yıldızlı gökyüzü yoktu. Sadece Tanrı vardı. Sadece Tanrı bize kendi gerçek kitabında, Kutsal Kitap'ta ne olduğunu anlatır.

Tanrı yeri ve göğü yoktan var etti. Ancak yeryüzü şekilleri yoktu ve boştu. Birdenbire Tanrı şöyle buyurdu: “*Işık olsun!*” (Tekvin 1:3) ve ışık oldu. Gördüğünüz gibi, Tanrı bütün güce sahiptir. Her şeye kadir sözünü kullanarak yerde ve gökte bulunan her şeyi yarattı.

Tanrı her şeyi altı günde yarattı. Bunları yaratmasının milyonlarca yılını almadığı doğrudur. Tanrı Sözü olan Kutsal Kitap, “*Akşam oldu, sabah oldu-ilk gün oluştu*” (Tekvin 1:5) diye okuduğumuz altı günün yaratılışını teyit eder. Tanrı Sözü aynı ifadeyi ikinci, üçüncü ve bütün altı gün için belirtir. Her gün Tanrı, “*Olsun*” (Tekvin 1:3)... demiş ve onun her şeye kadir sözüyle ışık, gök, kara, okyanuslar ve ırmaklar, yeşil bitkiler ve ağaçlar, güneş, ay ve yıldızlar, balıklar, evcil ve yabani hayvanlar türemiştir. Bütün bunlarda Tanrı'nın yapıp yarattığı kesin bir buyruk vardır.

Ama görünür yaratıkların en iyisi altıncı günde yaratıldı. Adam ve kadın... Adam ve kadın birçok nedenden dolayı özeldir. İlk insan Adem'i Tanrı topraktan yarattı. Ve ilk kadın Havva Tanrı tarafından Adem'in kaburga kemiğinden yaratıldı. Geçekten de onlar özel olarak yaratılmışlardı.

İnsan Tanrı'nın suretinde yaratıldığından dolayı da özeldi. Bu durum insanın Tanrı'ya benzediği anlamına gelmiyordu. İnsan Tanrı'ya benzeyemez, çünkü Tanrı bir ruhtur. Tanrı, insanda olduğu gibi et ve kemiğe sahip değildir. Tanrı'nın suretinde yaratılmak, adam ve kadının yaratılışta Tanrı gibi mükemmel olduğu anlamına gelir. Günahsız olup mükemmel bir Tanrı bilgisine sahiptiler. Aslında Tanrı bütün yaratma işini tamamladığı zaman, her şeyin “*çok iyi*” (Tekvin 1:31) olduğunu belirtti.

Onların bedenlerine Tanrı adam ve kadın yaşayan bir ruh verdi. Tanrı sadece insanoğluna hem beden hem de ruh verdi. Görünür başka bir yaratığın böyle bir ruhu yoktu.

Bunun yanında Tanrı suretinde yaratılmanın verdiği özellikle insana bütün yeryüzüne ve içindekilere hükmetme hakkı verildi. Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, yeryüzüne ve yeryüzünde hareket eden her yaratığa egemen olacaktı. Tanrı insanoğluna ne kadar muazzam bir sorumluluk vermişti.

Ama bugün, günahtan dolayı her şey değişti! Tanrı'nın yaratışına yapmamız gerektiği gibi özen göstermiyoruz.

Tanrı'nın yarattığı güzel dünyayı kötüye kullanıyoruz. Havayı siyah dumanlar ve gazlarla kirletiyoruz. Atık sularla nehirleri kirletiyoruz. Şehirlerimize ve kırsal bölgelere çöp atıyoruz. Yerine koymadan doğal hayatı öldürüp ağaçları kesiyoruz.

Bizler olmamız gerektiği gibi Tanrı'nın bu yaratılışına iyi bakmıyoruz. Dünyamız Tanrı'nın yarattığı güzellikte DEĞİL.

Kendi bedenlerimize de iyi bakmıyoruz. Aşırı yiyip içip sigara içerek bedenlerimizi kötüye kullanıyoruz. Uyuşturucu kullandığımızda bedenlerimizi yok ediyoruz. Bizler Tanrı'nın yarattığı mükemmel yaratıklar değiliz.

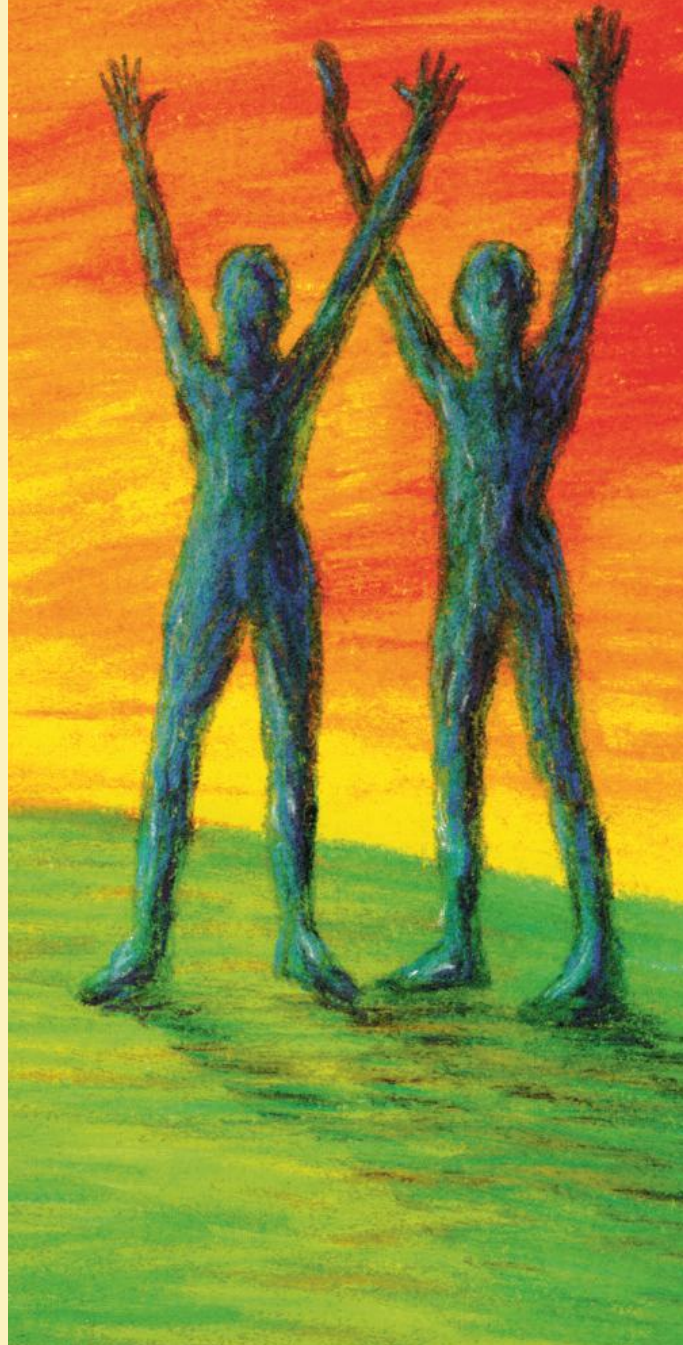
Bedenlerimizi ve dünyayı kötüye kullanmak yerine Tanrı'ya şükran duymamız gerekir. Sağlığımız için O'na şükretmeliyiz. Özenle ve harika bir şekilde yaratıldığımız için Tanrı'yı övmeliyiz. Hiçbir yaratık bizim gibi düşünemez. Hiçbir yaratık bizim gibi ellerini kullanamaz. Hiçbir yaratığın bizim gibi ruhu yoktur.

Bu hayat Tanrı'nın bir armağanıdır. Tanrı'nın Oğlu İsa Mesih'e iman aracılığıyla bir gün bize hayat veren Tanrı'ya döneceğiz. O zaman, "RAB'be şükredin, çünkü O iyidir" (Mezmun 118:1) diyerek Tanrı'ya övgüyle sesimizi yükseltelim.

**İLAVE ÇALIŞMA İÇİN KUTSAL KİTAP' TAN
TEKVİN (YARATILIŞ) BİRİNCİ VE İKİNCİ
BÖLÜMLERİ OKUYUNUZ.**

***Tanrı insanı kendi
suretinde yarattı.
Onları adam ve
kadın olarak
yarattı.***

YARATILIŞ 1:27

***Günah bir insan
aracılığıyla, ölüm
de günah
aracılığıyla
dünyaya girdi.
ROMALILAR 5:12***

VAAT YERİNE GETİRİLDİ

TANRI adam ve kadını yarattığı zaman, onlara eşsiz nitelikler ve bu hayatta belirli bir rol verdi. Birbirlerini harika bir şekilde tamamlayacaklardı. Aile oluşturacaklardı. Ama Adem şeytanın ayarttığı Havva tarafından günaha sürüklendi. Bunun sonucu olarak dünya ve insanoğlu için korkunç sonuçlara düştü. Bütün bunların nasıl olduğunu öğrenelim.

Tanrı dünyayı yarattıktan sonra bizim ilk anne babamızı güzel bir bahçeye yerleştirdi. Burası Aden Bahçesi olarak bilinir. Burada göze hoş gelen ve yemek için her türlü ağaç yetişiyordu. Bahçeden insana, hayvanlara ve bitkilere su veren bir ırmak akıyordu. Adem ve Havva mutluydu. İş sıkıcı olmayıp keyif veriyordu.

Ancak Tanrı Adem'e bir emir vermişti. Ona bahçenin ortasında bulunan iyiyi ve kötüyü bilme ağacının meyvesinden yememesi gerektiğini söyledi. Adem'e eğer bu ağacın meyvesini yerse kesinlikle öleceğini söyledi.

Derken, şeytan denilen günahkâr olan bir melek sahneye çıkar. Şeytan Havva'yı sorgular. Onun Tanrı'nın sözleriyle ilgili şüpheye düşmesini sağlar. Hatta yalan söyler. Havva'yı şöyle diyerek ayartır: "Kesinlikle ölmezsiniz. Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız." (Tekvin 3:4-5) Havva yasak ağacın meyvesini yemenin iyi olacağını gördü. Meyveyi yedi. Birazını da Âdem'e verdi. O da yedi. Tanrı'nın basit bir emrine itaat etmediler. Günah işlediler. Kendilerine ve yaşadıkları dünyaya Tanrı'nın yargısını getirdiler. Hemen ruhsal olarak öldüler ve daha sonra fiziksel olarak da öldüler.

Adem ile Havva'nın günaha girmesinin sonuçları açıktır, bugün de her birimizde görülür.

Artık Tanrı'nın suretine sahip değiliz. Artık günahsız değiliz, günahkâriz. Artık Tanrı'yı mükemmel şekilde tanımıyoruz.

Tanrı ne olduğunu bildi. Adem ile Havva'yı, ceza olarak bahçeden çıkardı. Adem'e artık çok çalışacağını söyledi. Çok uğraşıp emek sarf edeceğini söyledi. Bugün de öyle değil mi? Adem'in toprağında dikenler ve çalılar yetişecekti. Bugün de yetişiyor, değil mi? Adem'e, bedeninin yaratıldığı toprağa döneceğini söyledi. Öldüğümüzde bedenlerimiz aynen toprağa dönüyor, değil mi? Tanrı, Havva'ya çocuk doğururken acı çekeceğini söyledi. Şimdi de öyle değil mi? Kocasının onu yöneteceğini söyledi. Bundan dolayı bugün de böyledir.

Ama Tanrı sadece adil ve doğru değildir. Aynı zamanda merhametli ve bağışlayan Tanrı'dır. O, Adem ve Havva'ya ve biz bütün günahkârlara harika kutsal bir vaatte bulunmuştur. Bir Kurtarıcı göndereceğini vaat etmiştir. Bu Kurtarıcı'nın yılanın başı ezeceğini, bu da şeytanın gücünü bağlayacağını söylemiştir. Ancak süreç içinde Kurtarıcı zarar görecektir. Uzun zaman önce vaat edilen bu Kurtarıcı İsa Mesih, Tanrı'nın Oğlu'ndan başkası değildir. Acı çekerek, ölüp dirilerek insanoğlunu günahtan, ölüm korkusundan ve şeytanın gücünden kurtarır.

Bizim bu Kurtarıcı'ya ihtiyacımız vardır. Bu dünyada doğduğunda, günahkâr insanlarız. Bu günahkârlık durumunu ilk atalarımız olan Adem ile Havva'dan alırız. Günlük hayatımızda gerçekten birçok günah işleriz. Tanrı'nın emirlerine itaat etmeyiz. Yalan söylediğimiz, çaldığımız, küfrettiğimiz, kötü arzular hissettiğimiz, komşularımızı kırdığımız ve başka şeyleri Tanrı'dan daha önemli kıldığımız zaman günah işleriz. Günahkâr düşüncelere sahibiz. Günahkârcı sözler sarf ediyoruz. Günahkârcı işler gerçekleştiriyoruz. Sonuç olarak cehennemde sonsuz bir ölüm hak ediyorum. Cehennem sonsuz bir işkence yeridir.

Tesellimiz, Tanrı'nın bir Kurtarıcı gönderme vaadini tutmasıdır. Bu Kurtarıcı'yı Kutsal Kitap'tan öğreniriz.

İNSANIN GÜNAHA DÜŞMESİYLE İLGİLİ DAHA FAZLA ŞEY ÖĞRENMEK İÇİN KUTSAL KİTAP'TAN YARATILIŞ ÜÇÜNCÜ BÖLÜMÜ OKUYUN.

*Seninle kadını,
onun soyuyla senin
soyunu birbirinize
düşman edeceğim.*

YARATILIŞ 3:15

